

Фантазіє! ти сило чарівна,
Що збудувала світ в порожньому просторі,
Вложила почуття в байдужий промінь зорі,
Що будиш мертвих з вічного їх сна,

Життя даєш холодній хвилі в морі!
Де ти, фантазіє, там радощі й весна.
Тебе вітаючи, фантазіє ясна,
Підводимо чоло, похиленеє в горі.

Фантазіє, богине легкокрила,
Ти світ злотистих мрій для нас відкрила
І землю з ним веселкою з'єднала.
Ти світове з'єднала з таємним,

Якби тебе людська душа не знала,
Було б життя, як темна ніч, сумним.

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 47.

Вперше надруковано як цикл у збірці « [На крилах пісень](#) », Львів, 1893, с. 3 — 8.

Датується 1890 р. за автографом в альбомі «Poesie», в якому дата [18]90 р. проставлена майже під кожною поезією циклу.

У чистовому автографі циклу — в альбомі «Poesie» (ф. 2, № 11, стор. 15 — 24) є два твори під назвою «Фа.Сонет». Перший з них переписаний після поезії «Mi&raquo, другий — з авторською позначкою «Var. 2» — після поезії «Sol». За життя Лесі Українки у складі циклу «Сім струн» друкувався тільки другий варіант поезії «Фа» (вперше надрукований у журн. «Зоря», 1891, № 4, стор. 64, під заголовком «Сонет»). Перший варіант, опублікований у журн. «Життя і революція», 1928, № 2, стор. 154, подається в окремому документі.